

[Hanne Reintoft.]

ver, om sagen og i et brev til Landsforeningen af Danske Klubfolk af 5. august d. å. meddeler, at der er etableret et nært samarbejde mellem kommune og politi om sådanne sager, og betyder dette, at politiet fremover uden at overskride straffelovens 152 om tavshedspligten i offentlig tjeneste og hverv kan udlevere rigsregistraturoplysninger?»

(Spm. nr. 731).

Begrundelse.

I forbindelse med spørgsmålet skal henvises til, at lov om offentlighed i forvaltning § 6 udtrykkeligt fastslår, at der ikke eksisterer generel offentlighed inden for strafferetsplejen. Der kan ikke rejses tvivl om, at politiets behandling af en politisag som den foreliggende er udøvelse af strafferetspleje. Denne lovbestemmelse er utvetydig. Politimesteren i Haderslev anfører i ovennævnte skrivelse, at han støtter sig på et justitsministerielt cirkulære nr. 95 af 21. juni 1935. Det må undersøges, hvordan et sådant gammelt cirkulære kan sætte ovennævnte lovbestemmelse ud af kraft. For den pågældende har det betydet afskedigelse i en situation med høj arbejdsløshed inden for pågældendes fagområde, og sagen åbner ganske vide perspektiver for offentligt ansatte og deres almindelige rettigheder som borgere i samfundet.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (18/8 76):

I anledning af spørgsmålet skal jeg oplyse, at Landsforeningen af Danske Klubfolk som mandatar for den pågældende ved sin advokat har rettet henvendelse til justitsministeriet og bl. a. indgivet anmeldelse mod politimesteren for overtrædelse af straffelovens § 152.

I overensstemmelse med sædvanlig praksis er denne anmeldelse tilstillet rigsadvokaten til videre foranstaltning.

Anmeldelsen vil herefter blive efterforsket af anklagemyndigheden, og justitsministeriet finder derfor af principielle grunde ikke på nuværende tidspunkt at burde udtale sig yderligere i sagen.

Af *Hagen Hagensen* (KF) til ministeren for skatter og afgifter (10/8 76):

»Vil ministeren ændre fordelingen af selskabsskatternes provenu?»

(Spm. nr. 732).

Begrundelse.

Den kendsgerning, at bankers og sparekassers obligationer må antages at være langt min-

dre værd ved årets udgang end ved dets begyndelse, samtidig med at staten gennem restriktioner modvirker pengeinstitutternes andre muligheder for at tjene penge, vil bevirke, at f. eks. Københavns kommune næste år vil mangle 56 mill. kr. i sit sædvanlige aktieselskabsprovenu.

Denne situation aktualiserer igen spørgsmålet om fordelingen af aktieselskabsskattens provenu. Visse kommuner har i vid udstrækning aktieselskabernes hovedsæder, men i mindre omfang deres arbejdspladser. Når aktieselskaberne fortrinsvis lægger deres hovedsæder i disse kommuner, skyldes det bestemte faciliteter, herunder også faciliteter, der betales af vedkommende kommune. Der burde derfor tages noget større hensyn til placeringen af hovedsæde ved fordelingen af aktieselskabsskattens kommunale andel.

Den nuværende fordeling modvirker i virkeligheden anstrengelserne for at gøre f. eks. København, Frederiksberg og andre hovedstadskommuner til et samlet moderne alternativ til storbyer som Hamborg m. fl.

Minister for skatter og afgifter *Svend Jakobsens* svar (16/8 76):

Efter at have drøftet spørgsmålet med indenrigsministeren kan jeg meddele følgende.

Ved lov nr. 276 af 7. juli 1960 blev de hidtidige bestemmelser om den særlige kommunale beskatning af selskaber, foreninger, offentlige institutioner, stiftelser m. v. ophævet fra og med skatteåret 1962-63.

I stedet blev der tillagt kommunerne en andel på $\frac{3}{20}$ af den i henhold til lov nr. 255 af 11. juni 1960 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (selskabsskatteoven) udredede indkomstskat.

I denne lovs § 23 blev det tillige bestemt, at den kommunale andel af selskabsskatten skal tilfalde den eller de kommuner, hvori selskabet eller foreningen m. v. har drevet virksomhed. Hvad der nærmere skal forstås herved, er uddybet i afsnit III i den kommunale indkomstskattelov.

På samme måde, som tilfældet var med den tidligere selvstændige kommunale beskatning af selskaber m. v., er det afgørende for, om en kommune er berettiget til skatten, således, om selskabet m. v. driver virksomhed i den pågældende kommune, idet der dog samtidig skete en stramning af reglerne, således at man udelukkede kommuner, hvortil den pågældende